

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1878 ΜΑΡΤΙΟΣ ΑΡΙΘ. 123.

Συνδρ. έτησια Ἀθηνῶν ἄρ. 1.—
 » » Ἐπαρχικῶν » 1.20
 » » Ἐξωτερικοῦ » 2.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
 Ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀριθ. 79.

Μόνον εἰς τοὺς τακτικοὺς αὐτῆς ἀνταποκριτὰς στέλλεται ἡ Ἐφημερίς τῶν Παιδῶν. Ἔργο προπληρωμῆς.

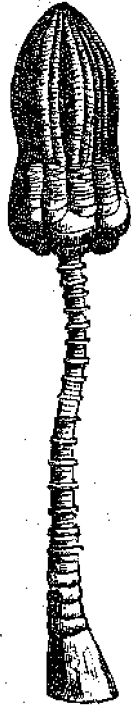
ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν)

Εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον περιεγράψαμεν τὰ ἀπολιθώματα τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὸ Σιλουριανὸν στρώμα, ὅπερ ἐπίκειται τῶν ἀζωϊκῶν, εἶδομεν δὲ ὅτι ταῦτα εἶναι ὑδροβία, οἶον μαλάκια, πολυπόδες, δοτρακόδερμα, τριλοβίται κλ.

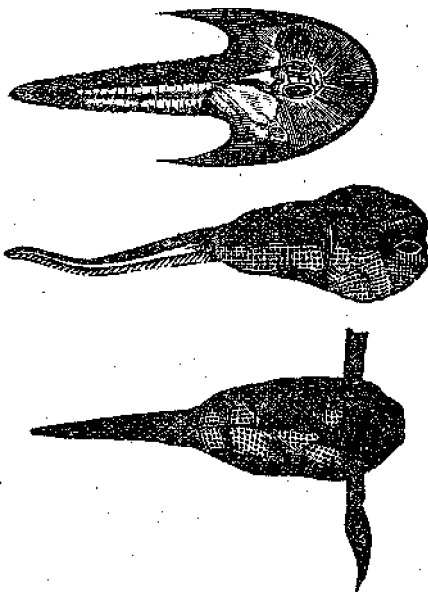
Ἐκτὸς τούτων εἰς τὸ αὐτὸ στρώμα εὐρίσκονται ἀπολιθώματα γραπτολίθων, γλωσσίδων, καὶ ἔγκρινιτών. Ἄπαντα ταῦτα ἦσαν ἐνυδρὰ ἀσπόνδυλα, διεσπαρμένα ἐπὶ τοῦ πληρώδους στρώματος τοῦ κατέχοντος τὸν πυθμένα τοῦ ἀπεράντου ὠκεανοῦ· διότι, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὁλόκληρος ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς μας ἦτο κεκαλυμμένη ὑπὸ ὑδάτων. Οἱ ἔγκρινιται μάλιστα ἀπετέλουν δάση μαρμαρίνων κρίνων ἐπιχαρίτως τῆ δὲ κακεῖσε ἐπὶ τῶν μακρῶν αὐτῶν ζελεχῶν κυματούμενοι, καὶ τοὺς πολυαριθμούς καὶ μακροὺς αὐτῶν πλοκάμους εἰς ἀναζήτησιν λείας ἐξαπλοῦντες.

Ἦδη μεταβαίνομεν εἰς ἕτερον οὐσιώδες στρώμα τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς μας, ὅπερ μᾶς παρέχει τὴν ἱστορίαν τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην διαρξάντων κατοικῶν τῆς, ἧτοι τὸ λεγόμενον *Δεβονιανόν*, ὀνομασθὲν οὕτως ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς ἑπαρχίας Devonshire, εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ πρῶτον ἀνεκαλύφθη.

Ἐγκρινιτής.

Τὸ στρώμα τοῦτο ἐσχηματίσθη ἐξ ἰζημάτων, εἴτε κατακαθισμάτων διαλύσεων σιλουριανῶν πετρωμάτων· ἐπειδὴ δὲ τὸν σχηματισμὸν τοῦ στρώματος τούτου συνώδευον σφοδροὶ καὶ παρατεταμένοι σεισμοί, οἵτινες διέρρηξαν πολλαχοῦ τὰ ἤδη σχηματισθέντα στρώματα καὶ ἐσχημάτισαν διὰ τῆς ἐξάρσεως αὐτῶν καὶ τοῦ ὑποκειμένου γρα-

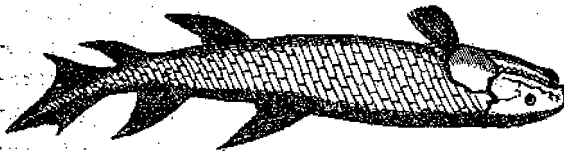
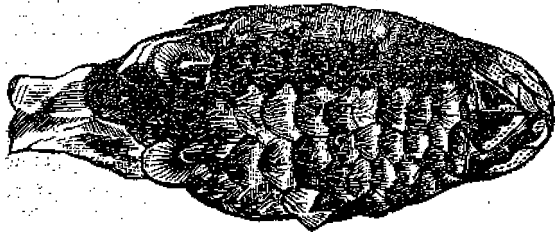

Γλωσσίδες.

νίτου μεγάλας σειρὰς ὀρέων, ὡς λ. χ. τὰς Ἄνδεις, τὰ Ἀλεγάνια, τὰ ὄρη τῆς Σελήνης κτλ., οἱ σεισμοὶ ἀνύψωσαν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ μεταλλικὸν ὀξείδιον τοῦ σιδήρου, καὶ διὰ τούτου ἡ χροιά τοῦ Δεβονιανοῦ στρώματος, τὸ ἔσποιν συνίστατο ἐξ ἰ-

λύος λευκοφαίου, μεταβλήθη εις έρυθράν και ώνο-
νάσθη εκ τούτου έρυθρός φαρμίτης.

Εις τὸ στρώμα τούτο άπαντώνται κατά πρῶ-
τον ἀπολιθώματα χερσαίας βλαστήσεως και εν-
κορδύλων Ιχθύων. Εκ τούτων δὲ συμπεριίνεται
= τὰ χερσαία φυτά πρέπει νὰ ἦσαν κατ' άρχάς
λίγα και μικρά, ἀλλὰ κατὰ μικρόν πύξσαν
κατά τε τὸ μέγεθος και τὴν έκταση και ἀπετέ-
λεσαν έκτεταμένα δάση, τὰ όποια κατόπιν έσχη-
μάτισαν τὰ άνθρακοφόρα στρώματα. Οί ένσπόν-

Ιχθύες τῆς Σιλορματιῆς εποχῆς.

δυοί Ιχθύς οί χαρακτηρίζοντες τὸ τρώμα τούτο
πρέπει νὰ ἦσαν πολυαίθμοι, διότι άνεκαλύφθησαν
μέχρι τούδε περι τὰ 150 είδη αὐτῶν.

Οί Ιχθύς τῆς εποχῆς ταύτης, ώς μανθάνομεν
εκ τῶν ἀπολιθωμάτων αὐτῶν, διέφερον εὐσιωδῶς
τῶν σημερινῶν Ιχθύων κατὰ τε τὸν χαρακτήρα
και τὴν μορφήν, διότι άντι τῶν κερατίνων λεπιῶν
τῶν σημερινῶν Ιχθύων, εκείνοι ἦσαν χονδρώδεις πε-
ριβεβλημένοι ὑπὸ Ισχυρῶν δακτυλίων ὑμένων εν εί-
δει πλακῶν. Τὰ πρῶτα είδη τῶν Ιχθύων, άτινα
ἀποτελοῦσι τρόπον τινά τὴν γέφυραν τῆς μετα-
βάσεως ἀπὸ τῶν κεφαλοπόδων εις τοὺς εὐσπονδύ-
λους Ιχθύς, ομοιάζουσι μάλλον πρὸς εκείνα, ὅσον
ὅμως προβαίνομεν πρὸς τὰ άνω τοῦ στρώματος
τούτου, ἡ, τεμορφή και τὸ σχῆμα ἀποκλίνουσι πρὸς
τοὺς Ιχθύς, ἔως οὐ ἐπὶ τέλους ἔχομεν αὐτοὺς τοὺς
Ιχθύς.

Τὸ στρώμα τούτο τοῦ έρυθροῦ φαρμίτου έχει
πάχος περι τὰς 9,000 ποδῶν.

(ἀκολουθεῖ)

«Αφιέρνω τὸ ἔργον σου εις τὸν Κύριον, και αἱ βο-
υαὶ σου θέλουσι στερεωθῆ.» (Παροιμ 1στ' 3)

Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΚΑΙ Η ΑΔΕΛΦΗ.

(Ἰβὶ προηγούμενον φύλλον.)

Μετὰ παρέλευσιν χρόνου, ἡ Ἰσαβέλλα ἤρχισε νὰ
εξέρχεται περισσότερο και νὰ λαμβάνη μέρος εις
τὰς διασκεδάσεις και συναναστροφάς, αἰτινες κα-
θίσταν τὸ μεγαλειότερον μέρος τοῦ καθημερινοῦ
βίου τῶν άριστοκρατῶν τῆς Σεβίλλης. Αἱ πύλαι
τῆς οἰκίας τοῦ ἀδελφοῦ τῆς ἔμμενον έκτοτε άνοι-
κται και δὲν εὕρισκε πλέον καιρὸν νὰ κάθηται μό-
νη εις τὸν κήπον, ἐργαζομένη ἢ βρεμβάζουσα ὑπο-
κάτω τῶν άρωματι-ῶν δένδρων. Ἡ μεταβολὴ αὐ-
τῆ τοῦ βίου δὲν ἦτο πολὺ εὐχάριστος εις αὐτὴν,
διότι ἡ ἰδιοσυγκρασία τῆς ἀπέφευγε τὸν θόρυβον
και τὴν άέναον κίνησιν, αἱ δὲ περιστάσεις, κατὰ
τὰς όποιās ὁ Ἐμμανουὴλ ἐξήρχετο μετ' αὐτῆς εις
τὸν περίπατον κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἦσαν δ-
λίγαι. Ἐσπέραν τινὰ οἱ δύο ἴσταντο ἐπὶ μιᾶς τῶν
γεφυρῶν, βλέποντες πρὸς τὴν αντίπεραν ἔχθην τῆ
Γουαδαλκουεβέρου, ἐπὶ τοῦ όποίου ὑψάνετο τὸ σκο-
τεινὸν φρούριον τοῦ Τριάνα.

«Κατοικοῦν ακόμη ἰππόται εις τὸ φρούριον ἰ-
κίνο;» ἠρώτησεν ἡ Ἰσαβέλλα.

«Ὅχι ἰππόται,» ἀπεκρίθη μετὰ δυσκολίας ὁ
Ἐμμανουὴλ, — «ἀλλὰ φυλλακισμένοι. Ἡ Ἰερά ἐ-
ξέτασις έχει τὸ δικαστήριον τῆς ἐκεί.»

Ἡ νέα ἔγεινεν ὠχρὰ εις τὸ ἄκουσμα τούτο.

«Εἶαι λοιπὸν ἀληθινὰ ὅσα λέγει ἡ Θηρέσα περὶ
τῆς Ἰεράς εξέτασεως;» ἠρώτησεν «ἐάν ἔχη οὐ-
τα, πόσον τρομερὸν μέρος πρέπει νὰ ἦναι!»

«Τρομερὸν μὲν, ἀλλ' ἀναγκασιον,» — ἀπεκρίθη ὁ
Ἐμμανουὴλ. — «Ἐάν δὲν ὑπῆρχεν Ἐξέτασις, ἡ αἰ-
ρεσις και ἡ άναρχία ἤθελον περιπατεῖ ελευθέρως εν
ταῖς ὁδοῖς τῆς Σεβίλλης. Χάρις ὅμως εις τοὺς τρά-
μους τῆς και τὸ άγρυπνον τοῦ καρδινάλιου Βαλδῆς
και τῶν βοηθῶν του, τοιαῦτα πράγματα δὲν ἐ-
πάρχουν.»

«Εἶδαν ἐνίστε τινας τῶν βοηθῶν ἐκείνων ἡ Θη-
ρέσα μοι ὠμίλησε πολλάκις περὶ αὐτῶν, και λέγει
ὅτι οἱ ἄνθρωποι τοὺς φοβοῦνται περισσότερο ἀπὸ
αὐτὸν τὸν καρδινάλιον Βαλδῆς.»

«Ἰδὲ, ἐκεῖ πορεύεται εις ἐξ αὐτῶν,» εἶπεν ὁ Ἐμ-
μανουὴλ, δεικνύων διὰ τῆς χειρὸς μορφήν τινὰ, ἡ-
τις διήρχετο τὴν ὁδόν. Ἡ ἀδελφὴ του ἐστράφη και
διέκρινε με φρίκην τὰ μελανὰ ἐνδύματα και τὴν με-
γάλην προσωπίδα τοῦ κατασκόπου τῆς Ἰεράς Ἐ-
ξέτασεως. Πολλάκις καθημένη εις τὸν κήπὸν τῆς
εἶχεν ἰδεῖ τοὺς ἄνθρώπους τούτους διαβαίαντας,
οὐδέποτε ὅμως πρὸς τῆς ἐσπέρας ταύτης εἶχεν ὑ-
ποπτευθῆ τὸ ἀληθές των ἔργον. Ἦσαν κατ'άσκο-
ποι τῆς Ἐκκλησίας, γνωρίζοντες πάντα πολίτην
τῆς Σεβίλλης, γνωρίζόμενοι ὅμως ὑπ' οὐδενός ἦσαν
δὲ συνοικειωμένοι κατὰ βάθος μετὰ σκοτεινὰτα

μυστήρια, αὐτοὶ ὁμῶς κεκρυμμένοι ὑπὸ ἀδιάρρηκτον πέπλον σκότους. Τὸ ἔργον τῶν δὲν ἦτο νὰ ἀνιχνεύωσι τοὺς κακοὺργους ἢ τοὺς ἀσελεῖς, ἀλλὰ νὰ συλλαμβάνωσι πάντας τοὺς ἀπὸ τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν ἀποστάνας, καὶ ἀκόμη ἐκείνους, ὅσοι εἶχον καὶ κατ' ἐλάχιστον ὑπερασπίζοντο δόξας ἐναντίας τῶν τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας. Ταῦτα πάντα ἡ Θηρέστα εἶχεν ἐξηγήσει εἰς τὴν κυρίαν τῆς Ἰσαβέλλα ὁμῶς τότε μὲν ἠκροάσθη τῶν λόγων τῆς ἀδιαφόρου, τώρα ὁμῶς, καθὼς οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἠκολούθουν τὴν μαύρην ἐκείνην μορφήν, διαβαίνουσαν ἀνευ κρότου, ἠσθάνθη τὴν ἐνδυμασίαν αὐτῆς ἐγγίζουσαν αὐτήν, αἱ λέξεις τῆς θεραπαίνης τῆς ἐπανήλθον εἰς τὴν μνήμην τῆς, καὶ ἡ καρδία τῆς ἠσθάνθη βάρος, συλλογισθεῖσα ὅτι ἐὰν ἐπέμενεν εἰς τὰς θρησκευτικὰς τῆς δοξασίας, ἐὰν ἐξηκολούθει νὰ ἀναγινώσκη τὴν ἀγαπητὴν τῆς Γραφήν, ἐὰν δὲν ἐσυμμορφόνετο μὲ τὰς ἱεροπραξίας τῆς Παπικῆς ἐκκλησίας, ἴσως, μίαν ἡμέραν, μορφή τις καθὼς ταύτην τὴν μυστηριώδη καὶ φοβεράν, ἥτις εἶχε ἀφανισθῆ εἰς τὴν ἡδὴ σκοταζομένην ὁδόν, ἤθελεν ἀκολουθήσει αὐτήν καὶ κατασκοπίσει ἀκόμη καὶ αὐτὰς τὰς κρυφίας πράξεις τῆς, παραδώσει δὲ αὐτήν εἰς μίαν τῶν μονῶν καὶ τρομερῶν εἰρητῶν ἐντὸς τοῦ φοβεροῦ Τριάντα. Ἡ Ἰσαβέλλα, καίτοι φύσει γενναία, δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναλογισθῆ τοιαύτας συνεπειὰς ἀνευ τρόμου. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς εἶχον ἡδὴ ἀνοιχθῆ, ὁ δὲ θαυμασμός, μὲ τὸν ὅποιον κατ' ἀρχὰς εἶχεν ἀκροασθῆ τῆς Θηρέσσης, ἀντικατεστάθη ὑπὸ αἰσθηματος φόβου.

(ἔκολουθεῖ)

ΚΟΙΝῆ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ

Ὁ ἅγιος Χρυσόστομος ἔγραψεν εἰκοσι περίπου ὀμιλίαις κατὰ τῆς βλασφημίας, διὰ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς βασιότητος τῶν ἀποδείξεων τοῦ μαρτυρεῖ ὅτι ἡ ἔξις αὐτῆ εἶναι ἀνόητος, ἀλλ' ὁμῶς λίαν δύσκολος νὰ παραιτηθῆ — λίαν παράλογος, καὶ ὁμῶς γενικὴ εἶναι δὲ ἐπίσης ἀνάτος καὶ ἀνεπιερδής, διότι κατ' ἀρχὰς μὲν ἀρχεται διὰ τῆς μωρίας, αὐξάνει διὰ τῆς χρήσεως καὶ τρέφεται διὰ τῆς ἀθηρητικῆς καὶ τῆς περιφρονήσεως τοῦ Θεοῦ. Βεβηλώνει τὰ ἁγιώτατα πράγματα, ἀναμειγνύουσα βέρβορον μετὰ τῶν ἁγίων τοῦ ἡλίου, τὸ ἅγιον ὄνομα τοῦ Θεοῦ μετὰ ἀνοκειῶν καὶ μηδαμνηνοτήτων, πολλάκις δὲ καὶ μετὰ ἀσελγειῶν. Καταβιάζει τὰ ὕψιστα καὶ καθαρῶτατα πράγματα εἰς τὰς κατωτάτας καὶ ἀσχημοτάτας σχέσεις, καὶ οὐραὶ κατ' ἐπιτήρεια τοῦ οὐρανοῦ εἰς τοὺς δρόμους. Μεγαλειτέρα ἀσέβεια ταύτης δὲν ὑπάρχει τοῦ νὰ μεταχειρίζεται τις τὸ μέγα ὄνομα τοῦ Θεοῦ εἰς πᾶ-

σαν ἀνόητον ὀμιλίαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ σκεπάσῃ δι' αὐτοῦ, τὴν ἀδυναμίαν τῶν λόγων τοῦ. Τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εἶναι τόσον ἅγιον, τόσον ἱσχυρὸν, ὥστε σχίζει ὄρη, ἀνοίγει τὰ σπάγγα τῆς γῆς, ἐκβάλλει δαιμόνια, κάμνει τὴν κόλασιν νὰ τρέμη καὶ τὸν οὐρανὸν νὰ χείρη. Εἶναι ἡ ἰσχύς μας καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη μας, τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας μας, καὶ ἡ ἐξασφάλις ὄλων μας τῶν ἐλπίδων ἅς ἐνθυμώμεθα λοιπὸν ταῦτα πάντα, καὶ ἅς μὴ προφέρωμεν αὐτὸ εἰμὴ μετὰ σεβασμοῦ, ευαισθανόμενοι τί εἴμεθα ἡμεῖς καὶ τί δηλοῖ αὐτὸ τὸ ὄνομα.

ΟΙ ΕΝ Τῷ ΖΩΟΛΟΓΙΚῷ ΚΗΠῳ
ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΠΙΘΗΚΕΣ

Ἐν τῶν διασκεδαστικωτάτων θεαμάτων, ἰδίως διὰ παιδία, εἰς τὸν μέγαν ζωολογικὸν κήπον τοῦ Λονδίνου εἶναι καὶ τὸ μέρος, ὅπου φυλάττονται οἱ πίθηκοι.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν δεκνύει ὀλίγα μόνον εἶδη ἐκείνων, τὰ ὅποια τηροῦνται καὶ τρέφονται ἐκεῖ.

Οἱ ἐπισκεπτόμενοι διασκεδάζουσι μέγανως θεωροῦντες τὰ παιγνίδια τῶν πιθήκων, τὴν πανουργίαν, τὴν δεξιότητα καὶ τὸ εὐρέθειστον αὐτῶν· οἱ μικρότεροι αὐτῶν εἶναι καὶ οἱ ἀστειότεροι. Πολλὰκις παρφυλάττουσιν, ἐνῶ οἱ μεγαλειότεροι ἔχουσι τὴν προσοχὴν τῶν ἐστραμμένων εἰς τὸ μέρος καὶ τότε πηγαίνοντες σιγὰ ἐκ τῶν ὀπισθεν συλλαμβάνουσι αὐτοὺς ἐκ τῆς οὐρᾶς καὶ τοὺς δίδου μίαν καλὴν δαγκωματίν, ὥστε τοὺς κάμνουσι νὰ φωνάζουν ἀπὸ τὸν πόνον· ἀμέσως δὲ πηδοῦν ὡς ἀστραπὴ εἰς τὰ ἄνω τοῦ κλωβίου διωκόμενοι ὑπὸ τοῦ δαγκασθέντος, καὶ συνήθως μὲν κουράζουσι τὴν δικήν των, ὥστε παθεῖ τὴν καταδίωξιν, καὶ κατερχόμενος κατακλίεται ἐπὶ τοῦ ἄχρου κυττάζων μὲ τὸ ἦμισυ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ πρὸς τὸ μέρος· ὅπου ἵσταται ὁ μικρὸς ἐχθρὸς τοῦ, καὶ καιροφυλακτῶν, ἀν' πλησιάσῃ, νὰ τὸν συλλάβῃ καὶ τοῦ δώσει τὰ ἐπιχειρὰ τῆς κακίας τοῦ! Ἐνίοτε ὁμῶς δ' ἐδιωκόμενος βλέπων ὅτι δὲν δύναται νὰ διεκφυγῇ τῶν χειρῶν τοῦ διώκτου τοῦ καταφεύγει εἰς τὴν προστασίαν ἐνδὸς τῶν μεγαλειτέρων, ἐν βλέμμα τοῦ ὁποῦ πρὸς τὸν διώκτην φέρε· εἰς κέρας τὴν καταδίωξιν, καὶ οὕτως ἀποκαθίσταται ἡ τάξις!

Ἄλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ πίθηκοι διασκεδάζουσι μὲ τοὺς ἐπισκεπτομένους· διότι φιλοδωροῦνται μὲ διάφορα πράγματα ὡς λ. χ. μήλα, σῦκα, καρδία, γλυκύματα, καὶ ἄλλα. Μεταξὺ δ' αὐτῶν ὑπάρχει καὶ ἓν εἶδος, τὸ ὅποιον ἐκατέρωθεν τῆς κοιλοτήτος στόματος ἔχει σάκκον, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ ἐνα-

ποθέτουσιν ὅ,τι δὲν θέλουσιν νὰ φάγουν ἀμέσως. Βίς τοὺς σάκκους τούτους βάλλουσιν ὅ,τι τοῖς δοθῆ καὶ ζητοῦν ἀδιακόπως, ἕως οὗ τοὺς γεμίσουσιν, ἔπειτα ἀναβαίνοσιν εἰς τὸ μέρος καὶ ἀνὰ τὸ ἐκβάλλουσιν αὐτὰ καὶ τὰ τρώγουσιν μὲ ἡσυχίαν, ἐνῶ οἱ ἄλλοι, οἱ δ-ποιοὶ δὲν ἔχουσιν αὐτὴν τὴν προμήθειαν τῆς φύσεως

κάθηγται ἐντικρυ καὶ τοὺς κυττάζουσιν μὲ ἔμμα φθονερὸν!

Ἐάν δὲ κανεὶς τῶν πιθήκων ἦναι ἔτακτος πολ-λὸν, ὁ φύλαξ μεταχειρίζεται κατ' αὐτοῦ τὴν ρά-βδον τοῦ καὶ οὕτως ὁ καλὸς ἐκείνος ἐρχεται στὰς φρένας τοῦ πολὺ ταχέως!

Πιθήκες εἰς τὸν Ζωολογικὸν Κήπον τοῦ Λορδίνου.

ΤΟ ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Μεταξύ των ανατολικών μύθων είναι και ὁ ἕξ, ὅτι ἡγεμών τις εἶχε τηλεσκόπιον, ἢ ὕαλλον, διὰ τοῦ ὁποῦ ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν εἰς τὸν κόσμον· ὠπλισμένος δὲ μετ' αὐτοῦ τι ἐργαλεῖον, ἐγνώριζε, φυσικὰ, τί ἐμελλε

θεῖας ἡμῶς ἕκαστος ἡμῶν ἔχει εἰς τὴν ἐξουσίαν του ἐν τοιοῦτον τηλεσκόπιον καὶ δύναται, ἂν θέλῃ, νὰ ἐπωφεληθῇ ἐκ τῆς χρήσεως αὐτοῦ.

Θέλετε νὰ μάθετε ποῖον εἶναι τὸ τηλεσκόπιον τοῦτο, καὶ πῶς δύνασθε νὰ κάμνετε χρῆσιν αὐτοῦ; Ἴδου εὐχαρίστως θὰ σὰς τὸ εἶπω, ἐλπίζω δ' ὅ-

Τὸ τηλεσκόπιον τοῦ μέλλοντος.

νὰ συμβῇ καὶ εἰς ἑαυτὸν καὶ οὕτω ἐπρολάμβανε τὰ κακὰ καὶ ὠδηγεῖτο εἰς τὴν μέλλουσαν πορείαν καὶ ἐνέργειάν του.

Καὶ οὕτω μὲν ἔχει ὁ μύθος ἐκεῖνος· ἐπ' ἀλη-

τι, ἀφοῦ πληροφορηθῆτε περὶ αὐτοῦ, θὰ τὸ μεταχειρισθῆτε ἐπὶ καλοῦ.

Τὸ τηλεσκόπιον τοῦ μέλλοντος, τὸ ὁποῖον ἕκαστος ἡμῶν ἔχει, εἶναι πρῶτον μὲν ἡ *βίβλη* τοῦ πεδ-

φα' δσα αὐτός ἰδίως εἶδεν, ἐδοκίμασε καὶ ἔπαθεν εἰς τὴν ζωὴν του, καὶ δεύτερον ἢ πείρα καὶ παρατήρησις τῶν ἄλλων.

Ἄς ἰδωμεν τώρα τί δυνάμεθα διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τούτου νὰ ἰδωμεν ἐκ τῶν μελλόντων.

Δι' αὐτοῦ δυνάμεθα νὰ ἰδωμεν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἀνοιξιν καὶ θέρος, φθινόπωρον καὶ χειμῶνα' δυνάμεθα νὰ ἰδωμεν ἀνέμους, βροχὰς, θελλάς καὶ τρικυμίας, κατὰ τε ξηρὰν καὶ θάλασσαν, ἀσθενείας καὶ θανάτους, ναυάγια, σεισμούς, πυρκαϊὰς, ἀπωλείας περιουσιῶν, πτωχεύσεις, ἐπιδημίας, ἐπιχειρήσεις ἀτομικὰς καὶ συναϊτερικὰς καὶ οὐχὶ σπανίως ἐριδας καὶ πολέμους. Θέλωμεν ἰδεῖ τοὺς μὲν τῶν ἀνθρώπων ἐργαζομένους, ἄλλους δὲ ἀργούς' τοὺς μὲν γεννωμένους καὶ νυμφευμένους, ἄλλους δὲ ἀποθνήσκοντας' τοὺς μὲν εὐθυμοῦντας καὶ χορεύοντας, ἄλλους δὲ κλαίοντας καὶ θρηνοῦντας' ταῦτα πάντα θέλουσι παρουσιασθῆ σαφῶς καὶ καθαρῶς ἐνώπιον ἡμῶν διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τούτου.

Ἵπάρχουσιν ὁμοῦ πάμπολλα ἄλλα ἐπίσης σπουδαία καὶ τινα ἐξ αὐτῶν πολὺ σπουδαιότερα; τὰ δοποῖα διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τούτου δὲν δυνάμεθα οὔτε κἀν νὰ διακρίνωμεν ἀν ὑπάρχωσι' ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ἐξῆς' Ποῖος θὰ ἀσθενήσῃ καὶ ποῖος θὰ ἀποθάνῃ — Ποῖος θὰ χαρῆ καὶ ποῖος θὰ κλαύσῃ — Ποῖος θ' ἀπορφανευθῆ τῶν γονέων καὶ προστατῶν του, καὶ ποῖος θὰ χαρῆ αὐτούς. Ταῦτα εἶναι τινα ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα, ὡς ἔλεγον οἱ σοφοὶ προπάτορες ἡμῶν, «*κεῖνται ἐν γούρασι Θεῶν*,» δηλ. μόνος ὁ Θεὸς γνωρίζει, οὐδὲ εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ τὰ γνωρίζωμεν, ἴσως δὲ εἶναι πολλὸ καλλίτερον ὅτι δὲν τὰ γνωρίζομεν. Ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς γνωρίζομεν, εἶναι

Πρῶτον, ὅτι ἔχομεν καθήκοντα νὰ ἐκπληρώσωμεν καὶ ὅτι χρειάζομεθα *δύναμιν* πρὸς τοῦτο.

Δεύτερον, ὅτι περικυκλοῦσθε ὑπὸ *κινδύνων* παντοειδῶν καὶ ὅτι ἔχομεν *χρεῖαν* ὑπερασπίσεως κατὰ τῶν κινδύνων τούτων.

Τρίτον, ὅτι ἕνεκα τῆς ἀγνοίας μας πολλάκις θὰ εὐρεθῶμεν εἰς ἀμηχανίαν περὶ τοῦ πρακτέου, καὶ ὅτι ἔχομεν ἕνεκα τούτου *χρεῖαν* *δηγίας*, ὅπως πράξωμεν τὸ ὀρθόν.

Τέταρτον, ὅτι θὰ εὐρεθῶμεν, εἰς *ταραχὴν* καὶ *θλίψιν* καὶ *στεροχωρίαν*, καὶ ὅτι θὰ ἔχωμεν *χρεῖαν* *παρηγορίας*.

Ναί, χρειάζομεθα ἀληθῆ φίλον, ὅστις νὰ ἦναι πάντοτε μὲ ἡμᾶς' φίλον δυνάμενον νὰ μᾶς παρέχῃ τὰ τέσσαρα ταῦτα, τὴν *δύναμιν*, τὴν *υπεράσπισιν*, τὴν *δηγίαν*, καὶ τὴν *παρηγορίαν*, καὶ τοιοῦτος ἄλλος δὲν ὑπάρχει ὑπὸ τὸν Οὐρανὸν πλην τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν τὸν ἔχωμεν φίλον, θὰ ἦναι πάντοτε μὲθ' ἡμῶν καὶ θὰ μᾶς πα-

ρέχῃ ὅλα δσα χρειάζομεθα. Ὁ προφήτης Ἡσαίας παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ γείνη βραχιῶν εἰς τὸν λαὸν του, λέγων, «*Ἔσο βραχιῶν* (ἦτοι ὑπερασπιστῆς) αὐτῶν πᾶσαν πρωτῶν.» (Ἡσαϊ λγ'. 2) Λάβετε λοιπὸν τὸ χωρίον τοῦτο, ἀγαπητοὶ μου φίλοι, ὡς θέμα σας πᾶσαν ἡμέραν' ἐπιστηρίξασθε ἐπὶ τὸν βραχιῶνα τοῦτον καὶ θέλει σὰς χορηγεῖ τὴν *δύναμιν*, τὴν *υπεράσπισιν*, τὴν *δηγίαν* καὶ τὴν *παρηγορίαν*, τῶν ὁποίων *ἔχετε χρεῖαν*.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΜΗΤΡΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΗΣ.

ἐκ τοῦ Ἀγγλικῶ.

Ἐγαπητέ μοι Θωμᾶ

«*Μετ' ἀπέτου χαρᾶς ἀκούω ὅτι προοδεύεις θαυμασίως εἰς τὰς σπουδὰς σου. Ἐνθαυμάσθῃ, ὅτι τὰ ἔξοχα προτερήματα δὲν ἀποκτιῶνται διὰ μιᾶς, ἀλλὰ δι' ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς. Ὅθεν κἢ φείδου καιροῦ οὔτε κόπων, ὅπως καταστήσῃς τὸ ἔργον σου ἕσσον τὸ δυνατόν τέλειον, ὅντω δὲ πράττων οὐδένα θέλεις ἔχει ἔλεγχον συνειδήσεως. Πολλάκις ἐθαύμασα τὸ λόγιον ἐνός τῶν ἀρχαίων ἰουδαίων φιλοσόφων. Ὅταν φίλος τοῦ τις παρηγορῶν αὐτὸν τῷ ἔλεγον, ὅτι ἦτο πολὺ ἄξιος τῆς εὐνοίας τῶν θεῶν, ἔν καὶ αὐτοὶ δὲν ἐπέχουσαν τὰς εὐλογίας τῶν ἐπ' αὐτόν, ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, «*Καὶ ὁμοῦ θὰ ἐξακολουθῶ νὰ ἦμαι ἄξιος τῆς εὐνοίας τῶν.*» Ὅντω κάμε καὶ εὐ, φιλιὰτέ μοι. Προσπάθει μετὰ πάσης δυνάμειος, διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀναπτύξῃς ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ πᾶσάν σου ἰκανότητα, καὶ νὰ ἐνισχύσῃς τὰς νοεράς σου δυνάμεις διὰ τῆς ἀσκήσεως. Ἐπειτα δὲ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἦσαι ἰκανώτερος νὰ δοξάζῃς τὸν Θεὸν μὲ ὄλας σου τὰς δυνάμεις καὶ τὰ προτερήματα. Σταν δ' ὁ Σωτὴρ σὲ μετακαλέσῃ ἐκ τῆς ζωῆς ταύτης, θὰ ἦσαι ἔτοιμος νὰ ἀποδώσῃς εἰς αὐτόν λόγον τῶν πράξεων σου μὲ χαρὰν καὶ εὐγνωμοσύνην. Ἀναμνησθεσθε τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔγεννηθῆς καὶ σὲ ἐθιέωρον κείμενον εἰς τὸν λίκνον ἐπαναλαμβάνουσα τὴν ἀκόλουθον ἀπλὴν εστραφὴν ἐκ τοῦ ναυαγίσματος τοῦ δόκτορος Waitt »*

«*Ζῆσε τέκνον νὰ γνωρίσῃς*

«*Νὰ φοβῆσαι τὸν Θεόν,*

«*Νὰ τὸν ἀγαπᾷς ἐπίσης*

«*Κ' ἔμπιστέσθ' εἰς αὐτόν.*

«*Ἐπειτα δὲ νὰ υπάγῃς*

«*Ἴνα μένης μετ' αὐτοῦ,*

«*Βίον θεῶν νὰ διάγῃς*

«*Ἐνάλλων τοὺς ἐπαίνοους του.*»

«*Καὶ αὕτη εἶναι, τέκνον μου ἡ οὐσία, ἢ μάλλον τὸ πνεῦμα ὄλων μου τῶν ὑπὲρ σοῦ δεήσεων!*

Ἡ φιλόστοργος μήτηρ σου

«*Χ. ΜΑΚΩΛΕΥ.*»

Ὁ Θωμᾶς ἦτο τότε δωδεκαετής. ἔζησε δὲ καὶ ἔγεννηεν ἀνὴρ, διὰ τὸν ὁποῖον πᾶσα μήτηρ θῆλει ἐναδρῆνεσθαι. Ἀὐτός ἦτο ὁ περίδοξος λόρδος Μακώλεϋ! Ἠότον μεγάλῃ ἐπιρροῇ ἔχον ἐπὶ τοῦ τέκνου τὸ καλὸν παράδειγμα καὶ αἱ προσοχαὶ εὐσεβοῦς μητρός! Δ. Δ.

Ἐκ τοῦ «*Ἀστέρου τῆς Ἀνατολῆς.*»

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΛΟΥ

(Πράξεων κεφάλ. γ')

Όλοι οί μικροί μου ἀναγνώσται ἔχουσιν ἀκούσει ἀναγινωσκόμενα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἃν δὲν ἔχουν τὴν Ἁγίαν Γραφήν, τὰ περὶ τῆς χαμερποῦς δειλίας τοῦ Πέτρου, ὅταν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως εἰς τὰς ἐρωτήσεις μιᾶς δούλης ὄχι μόνον ἠρώθη, ὅτι δὲν ἦτο ἐκ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ἰησοῦ,

Ἰωάννου, ἔκαμ᾽ ποτε ἐν τῷ Ἱερῷ, θεραπεύσας ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ χωλὸν τινα ἐκ γενετῆς.

Εἰς τὸ θαῦμα δὲ τοῦτο ἔχομεν τρανωτάτην ἐπόδειξιν τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως, εἰς τε τὸν Πέτρον καὶ τὸν χωλὸν, εἰς τὴν θεοτότητα καὶ παντοδυναμίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πίστιν, ἥτις καὶ τὴν σήμερον εἶναι ἰκανὴ νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἐπιχειροτέρας ψυχικὰς ἡμῶν ἀσθενείας καὶ νὰ μᾶς καθαρ-

Ὁ Πέτρος θεραπεύει χωλὸν ἐκ γενετῆς.

τὸν ὅποιον πρὸ ὀλίγων ὥρων εἶχε διαθεβαιώσει, ὅτι ἦτο ἔτοιμος νὰ συνοδεύσῃ καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον, καὶ ἂν ὅλοι οἱ ἄλλοι ἤθελον τὸν ἐγκαταλείψει, ἀλλὰ καὶ δι' ὄρκου καὶ ἀναθεμάτων ἐκῆρξεν, ὅτι οὐδὲ κἂν ἐγνώριζε τὸν ἄνθρωπον!

Ἄφου ἔμωσ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον κατήλθε τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ἐνέπνευσε τοὺς Ἀποστόλους, ὁ ἀγέρωχος ἀλλὰ δειλὸς Πέτρος μετεβλήθη εἰς ταπεινὸν ἥρωα τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἔκτοτε καὶ εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου καὶ εἰς ἄλλα δημόσια μέρη ὁμολόγησε καὶ ἐκήρυτε μετὰ παρησίας τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὅποιον ἐκείναι εἶχον σταυρώσει.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν γραφία παριστᾷ ἐν τῶν θαυμάτων, τὰ ὅποια ὁ Πέτρος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ

σὴ ἀπὸ τὴν πνευματικὴν ἀκαθαρσίαν, τὴν ὅποιαν ἡ ἁμαρτία ἀφίσει εἰς τὴν ψυχὴν.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ αὐτὸς χθὲς σήμερον καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ δὲν θέλει ἀρνηθῆ τὸ Πνεῦμά του εἰς ἐκείνους, οἵτινες αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ καὶ τὸ ζητοῦν μετὰ ζήσεως διὰ προσευχῆς.

Ἄς ζητῶμεν λοιπὸν παρὰ τοῦ Θεοῦ καθ' ἑκάστην τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅπως ζῶμεν καὶ ἐνεργῶμεν συμφώνως μετὰ τὸ θελημα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἄς ἡμεῖς βέβαιοι, ὅτι θὰ μᾶς τὴν δώσῃ.

Ἐπροσκύνει, εἰθεὺ τὸν Θεόν, καὶ τίμα τοὺς γονεῖς σου, Ἄγάπα τοὺς ὁμοίους σου καὶ τοὺς ὁμογενεῖς σου.»

ΕΝΑΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ.

Οι φάκελλοι των γραμμάτων ἐτέθησαν εις χρῆσιν τὸ 1839.

— Ἡ πρώτη νεραντλία κατασκευάσθη τὸ 1850.

— Τὰ πρῶτα σιδηρὰ κονδύλια τοῦ γραφίματος κατασκευάσθησαν τὸ 1830.

— Ἡ πρώτη ἀνάβασις δι' ἀεροστάτου ἐγένετο τὸ 1783

— Τὰ πρῶτα φωσφόρα (σπίρτα) κατασκευάσθησαν τὸ 1820.

— Δεωφορετὰ εἰσῆχθησαν κατὰ πρῶτον εἰς Ἀγγλίαν τὸ 1869.

— Τὰ πρῶτα ὠρολόγια κατασκευάσθησαν τὸ πρῶτον ἐν Νουρρημέργη τὸ 1477.

— Τοῦ πετρελαίου ἐγένετο χρῆσις πρὸς φωτισμὸν τὸ 1826

Τὸ πρῶτον τηλεσκόπιον ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ 1608

— Ἰάλινα παράθυρα εἰσῆχθησαν εἰς Ἀγγλίαν κατὰ τὸν 8ον αἰῶνα μ. Χριστόν.

— Ἰάλινα κομβολόγια ἀ-εκαλύφθησαν εἰς μοομίας, 3)000 καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν τῆν ἡλικίαν.

— Τοῦ διαβήτου ἐγένετο χρῆσις τὸ πρῶτον ἐν Γαλλίᾳ τὸ 1180, ἂν καὶ οἱ Κινέζοι διαγυρίζωνται ὅτι ἐγνώριζον αὐτὸν πολὺ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης.

Ἐκ τοῦ «Ἀστέρου τῆς Ἀνατολῆς.»

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

— «Ὁ Χρόνος τῶν Ἰνδιῶν» ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ σημαντικωτάτου τῶν θεοτήτων τοῦ Βασιλείου τοῦ Σιάμ.

Ὁ θεὸς οὗτος ἦτο μέγας τις λευκός ἐλέφας, ὅστις ἀπέθανε τὴν 5 1)2 ὥραν τῆς 25 Νοεμβρίου, εἰς τὸν Νεὸν τοῦ Βαγκάκ. Τὸν ἐλέφαντα τοῦτον ὁ λαὸς τοῦ Σιάμ ἐλάτρευεν ὡς Θεόν. Ὁ ἐλέφας εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ στέμματος τοῦ Βασιλείου τοῦ Σιάμ καὶ τὸ θρησκευτικὸν ἱεῖδάλμα τοῦ λαοῦ. Οἱ Σιαμαῖοι, οἵτινες πιστεύουσιν εἰς τὴν μετεμψύχωσιν, νομίζουσιν ὅτι εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο ζῶον, τοῦτέστιν εἰς τὸν λευκὸν ἐλέφαντα, ἔνοικε τὸ πνεῦμα θεοῦ τινος, Αὐτοκράτορος ἢ Βασιλέως.

Ἐκαστος λευκὸς ἐλέφας, καὶ τέσσαρες μόνον ἦσαν τοιοῦτοι, καθ' ὅλον τὸ μέγα Βασίλειον, ἔχει ἰδιαιτέρα Ἀνάκτορα, ἡσασπιστὰς, θαλαμηπόλους, ἱατροὺς, ἱερεῖς, ὑπηρέτας κτλ. Τὰ πλεῖστα τῶν σκευῶν τῶν Ἀνακτόρων αὐτῶν εἶναι περιχρῶσα δι' αὐτὸν κατασκευάζεται ἰδιαιτέρον ποτὸν ἐξ ἐκλεκτῆς β�κῆς, ἢ δὲ τροφὴ τοῦ σῦγκαιται ἐκ ζαχαρώδους καὶ ζαχαρωτῶν φέρει δὲ πορφύραν, πεποικιλμένην διὰ πολυτίμων λίθων. Ὄταν ὁ Βασίλευς ἐπισκέπτεται τὸν ἐλέφαντα, οὗτος κλίνει γόνυ πρὸς τὸν Βασιλέα, ὁ δὲ Βασίλευς γονυπετεῖ ἐνώπιόν του.

Ἡ κηδεία τοῦ ἐτελείσθη τὴν 27ην Νοεμβρίου παρήσαν δ' 100 ἱερεῖς, οἵτινες ἐψάλλον τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν αἱ 60,000 οἰκίαι τῆς μεγαλοπόλεως Μενάμ ἦσαν σηματοστόλιστοι, 24 λευκοὶ ἱερεῖς ἔσυρον τὸ φέρετρον, ὅπερ ἦτον ἐλοῦν κεκαλυμμένον διὰ πολυτίμων λίθων οἱ πενθοδίτες συγγενεῖς τοῦ Θεοῦ τοῦτου ἦσαν οἱ κτεροὶ τρεῖς ἐλέφαντες, οἵτινες προηοῦντο τῆς νεκρώσιμου ἀκολουθίας, εἰποντο δὲ ὁ Βασίλευς, οἱ Ὑπουργοὶ, οἱ μεγαλοτάτες, ὁ στρατὸς καὶ πλῆθος λαοῦ! (Ἐκ τῆς καλῆς ἐφημερίδος τῆς «Φωνῆς τῆς Κερκύρας»)

ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ.

Τίς μεταξὺ γυναικῶν ἢ ἀνδρῶν πρῶτος ἐκάλεσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ διὰ τοῦ μαλακοῦ καὶ εὐκάμπτου δέρματος τῶν ζώων; Ἡ ἀνάγκη ἤρ' αὖ γὰρ, ἢ ἡ πολυτέλεια παρώτρυνε τὸν πρῶτον κατασκευάσαντα χειρόκτια νὰ πράξῃ τοῦτε; Τοῦτο μόνον εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ χειρόκτια εἶναι ἐν χρῆσει ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ῥώμῃ ὡς καὶ ἐν Ἀθῆναις ταῦτα ἐθεωροῦντο ὡς σημεῖα πλοῦτου καὶ πολυτελείας. Ἐν δὲ τοῖς μεταγενεστέροις χρόνοις ἡ ἱστορία λέγει ὅτι, ὅτε ὁ τελευταῖος ἀπόγονος τοῦ οἴκου τῆς Σουαβίας ἠναγκάσθη ὑπὸ τοῦ Καρόλου τῆς Anjon νικητοῦ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Champs du Lys, νὰ ὑποστῇ τὸν ἐπὶ τοῦ ἰκρωμάτος θάνατον μεγαλωφώνως καὶ ὑπερηφανῶς ἰδικοιολόγησε τὰ εἶη τοῦ θρόνου δικαιοῦματά του καὶ ἀμίσως πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ νομίζων ὅτι ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὸ δικαίωμα του εἰς τινα τῶν φίλων του ἔβριθε τὸ χειρόκτιόν του εἰς τὸ μέσον τοῦ ὄχλου προσκαλῶν ἀνδρείῶν τινα νὰ λάβῃ αὐτὸ καὶ νὰ ἐκδικήσῃ αὐτόν. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν τὰ χειρόκτια ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον καὶ μεταξὺ τινῶν θεωροῦνται πῖσης ἀναγκαῖα ὡς ὁ πῖλος ἢ αἱ περὶ κνημίδες. Ζ.

ΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1 Τίς ποτε ἐλιθοβόλησεν τὸν Δαβὶδ;
- 2 Ποῖον ἀπόστολον ἠλεγξέ ποτε ὁ ἀπόστολος Παῦλος διὰ τὴν ὑποκρισίαν του;
- 3 Ποῖος βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἔρχισε πρῶτος τὸ Ἰεραποστολικὸν ἔργον μεταξὺ τοῦ ἔθνους του;

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ὅνομα οὐσιαστικὸν ἀρσενικὸν τὸ γένος
Μὲ λέγουσιν οἱ διδάσκαλοι, ἄρ' εἶμαι ἐπεμένως!
Εἶμαι δὲ λίαν χρήσιμος, ποικίλλον ἔχων σχῆμα.
Τὸ ὕδωρ εἶναι φίλος μου, πλὴν εἶμαι κ' αὐτοῦ θῆμα.
Αἰετὸς ἔν καὶ σοντελῆ στήν χρησιμότητά μου,
Κ' ἔν κάμνην ἄπισα γνωστὴν τὴν ἰδιότητά μου.
Ἄλλὰ μὲ φθεῖρει κ' ὀλονὴν κ' ἀσπλαγγνῶς μ' ἀναλβεί
Καὶ ἐπὶ τέλους ἐντελῶς ὀλόκληρον μὲ θύει.
Πλὴν πάντα ταῦτα ἐν σιγῇ ἐγὼ τὰ ἠποφῆρω,
Καὶ οὔτε κἀν μεμ' ἠποφῆρω, οὔτε ἐνστάσεις φῆρω.
Αἰετὸς ἐκτελῶ ἀπλῶς καὶ μόνον τὸ καθήκον,
Τὸ εἰς ἐμὲ διορισθῆν, τὸ εἰς ἐμὲ ἀνήκον.
Πασχίζατε λοιπὸν καὶ σέξτε ἐμὲ νὰ μιμηθῆτε,
Καὶ χρήσιμοι στοὺς φίλους σας κ' ἔχθρους σας νὰ φανῆτε,
Καὶ ἂν ἀκόμη δι' αὐτὸ δευνὰ θὰ ὑποστῆτε,
Κ' ἔν διὰ τοὺς ὁμοίους σας θὰ καταναλωθῆτε!
Αἰετὸς εἶναι εὐγενὲς, διότι εἶναι θεῖον
Νὰ πάσχη τις πράττων καλῶν αἰεὶ εἰς τὸν πλησίον.

K.

Λύσεις τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ φύλλῳ αἰνίγματος.

ἸΒήτες θῶες.

πρῶτον=200—οτῆ=270.

Τὸ ἔλυσαν οἱ Γ. Α. Χεραλάμπης ἐκ Κερκύρας, Σοφία Σάντου Ἰερώς ἐκ Πειραιῶς, καὶ ἡ Μαγδαληνὴ Θεοφιλάτου ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τῶν ἑξῆς

«Ἡγεῖται ὀγδοήκοντα ἔβδομήκοντα δ' ἔλασι, ἀκολουθεῖ πενήκοντα, μεθ' ὁ ἑπτάκις δέκα, Δίς ἕκατον εἰς ἢ οὐρὰ ἀλλήλων δὲ τὸ ἔλον. Καὶ τ' ἀπαντῆς ἀκέραιον ὅτ' ἔστυ τῆς Παλλάδος.»

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Κατὰ παράκλησιν πολλῶν συνδρομητῶν καταχωρίζομεν καὶ πάλιν τὰ ὀνόματα τῶν λυόντων τὰ αἰνίγματα ἑλπίζομεν δὲ, ὅτι οἱ μικροὶ μας φίλοι θέλουσιν ἀχαριστηθῆ εἰς τὸν διὰ κλήρου τρόπον ὡς ἐν τ ἑ λ ῶ ε ἄ μ ε ρ ῆ λ η π τ ο ν.